

ת"פ 61153/09/14 - מדינת ישראל נגד קארן מליאנץ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 61153-09-14 מדינת ישראל נ' מליאנץ
תיק חיצוני: 000143959/2014

בפני	כבוד השופט שמואל מלמד
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	קארן מליאנץ

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד אבירן ועו"ד אפרים

ב"כ הנאשם: עו"ד בר משה

הנאשם התייצב

החלטה

ביום 12.04.15 הגיעו הצדדים להסדר לפיו הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, ובטרם הרשעה הופנה לשירות המבחן שבחן, בין היתר, את שאלת הרשעתו בדיון. עמדת המאשימה להרשעה.

על סמך הודאת הנאשם נקבע כי ביצע את המיוחס לו בכתב האישום המתוקן - בעבירה של רכישת/ החזקת חלק של נשק או תחמושת - לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 30.03.14, החזיק הנאשם בלא רשות עלפי דין להחזקתה כדלקמן: 12 כדורים של אקדח 9 מ"מ, 3 נפצים, 113 כדורים בתפזורת, 3 מחסניות של אקדח מסוג M-16 המכילות כדורים ו-214 כדורים של רובה M-16.

בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר שירות מבחן לפיו, שירות המבחן זימן את הנאשם הן באמצעות אביו והן באמצעות שליחת הזמנה לדואר, חרף זאת, הנאשם לא הגיע לפגישה ולא יצר קשר עם שירות המבחן על מנת לקדם את הטיפול בעניינו. לאור המתואר, לא היה בידי שירות המבחן להגיש תסקיר בעניינו.

עמוד 1

בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר משלים לפיו, הנאשם בן 22, רווק יליד אוקרינה אשר עלה ארצה בהיותו בן 5, מתגורר בבני ברק עם הוריו ועובד כמכונאי רכב. התגייס לצה"ל בתור נהג יחידה מיוחדת. בהתייחסותו לעבירה הנוכחית, הנאשם תיאר כי במהלך שירותו הצבאי אסף כדורים ותחמושת באופן מזדמן, במטרה להכין מהם מוצרי נוי וכי מעולם לא התכוון לעשות בהם שימוש לא חוקי. הנאשם ביטא חרטה על התנהגותו והסביר כי במהלך ביצוע העבירה לא היה ער לחומרתה והשלכותיה. מסר כי כיום מודע לסכנות הכרוכות בהחזקת תחמושת בביתו ועל כך שעבר על החוק. בעניין שאלת הרשעתו, שיתף הנאשם כי כיום עובד כמכונאי רכב אך נמצא בראשית חייו התעסוקתיים וייתכן וירצה להשתלב בהמשך בלימודים או בעבודה אחרת ועל כן ביקש לסיים את ההליך ללא הרשעתו. שירות המבחן התרשם כי הוריו של הנאשם מהווים עבורו מערכת תמיכה מסוימת. במכלול שיקולים אלו העריך שירות המבחן כי קיים סיכון מסוים למעורבות שולית, כשבמידה והיה משתלב בטיפול במסגרת שירות המבחן, ניתן היה להפחיתו. נוכח התרשמותו של שירות המבחן כי בעת הנוכחית, יתקשה הנאשם להתחייב ולהפיק תועלת מטיפול, שירות המבחן לא בא בהמלצה להטלת צו מבחן. עם זאת, המליץ השירות על הטלת ענישה קונקרטית חינוכית במסגרת צו של"צ בהיקף של 150 שעות. באשר לשאלת הרשעתו בדיון, שירות המבחן העריך כי לא התמלאו הקריטריונים לבוא בהמלצה לאי הרשעתו.

טיוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם יליד 1993 בן 22, ללא עבר, ביצע עבירה של החזקת תחמושת שלא כדין בכמות גדולה. עמדת המאשימה להרשעה לביצוע של"צ, מאסר על תנאי והתחייבות כספית. הנאשם לא נכון היה להליך וטיפול ולא משתף פעולה בשירות המבחן דבר שיכול היה להפחית מהסיכון. לאור התסקיר שגם הוא לא בהמלצה שלא להרשיע ולאור העובדה כי אין פגיעה קונקרטית ביקשה המאשימה להרשיע את הנאשם.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם עומד בכל המאפיינים החיוביים, לקח אחריות, ההליך המשפטי מהווה גורם משפיע. שירות המבחן ציין כי יש סיכון של הישנות עבירה. נוכח העובדה כי הנאשם השתחרר מצה"ל הרי שלא מתקיים כיום סכנה כזו. מדובר במי שהיה צעיר, אשר עשה טעות של גיל 18. הנאשם לא היה מעוניין בהליך טיפולי כיוון, שהמשמעות של קבוצה טיפולית ביחד עם של"צ משמעותה שיעזוב את העבודה. מדובר במי שעובד קשה. מדובר במי שמפרנס את עצמו ויש לו חובות. מאז העבירה הוא לא הסתבך, מדובר במשפחה קשת יום, לקח אחריות וחסך בזמן שיפוטי. ב"כ הנאשם ביקש שלא להרשיע את הנאשם.

דיון והכרעה

לשאלת ההרשעה אני סבור כי יש מקום שלא להרשיע את הנאשם. הפסיקה חזרה ושנתה את המבחן הכפול על פי הלכת כתב ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, בפסקה 7 לפסק - דינה של כבוד השופטת ד' דורנר. הימנעות מהרשעה, חרף הקביעה כי הנאשם ביצע את העבירה, היא תוצאה חריגה, השמורה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שני תנאים מצטברים נקבעו, על מנת שניתן יהיה להימנע מהרשעה

"ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים."

וכן י' קדמי, סדר הדין בפלילים, חלק שני-כרך ב, " הוצאת דיון תשס"ט - 2009, (ע"מ 1632):

"במצבים חריגים מיוחדים... כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת הפגיעה של הרשעה... בנאשם..."

לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי, נתון בידי ביהמ"ש הכוח להחליט, כי חרף אשמתו... הוא לא יורשע" (שם, שם).

העברה אותה ביצע הנאשם אינה מן העבירות החמורות בספר החוקים. כל אזרח מדינת ישראל חב בשירות צבאי. בית המשפט בתוך עמו חי ומעת לעת רואה אירועים בהם נותרים כדורים משירות הצבאי בידי חיילים משוחררים. דבר זה הוא אסור וראוי שלא יקרה, אולם לעיתים הוא מתרחש. בית המשפט סבור כי התסקיר של הנאשם בסה"כ הוא תסקיר חיובי המעיד על אדם נורמטיבי המתמודד עם קשיים אישיים וכלכליים לא פשוטים. בנסיבות אלו כדי לחזק את החלק המתפקד אצל הנאשם בית המשפט סבור כי ניתן שלא להרשיע את הנאשם. שעה שהאינטרס הציבורי לא יפגע במידה והנאשם לא יורשע ולקבל עתירת ההגנה ולא להרשיע את הנאשם.

נוכח נסיבות ביצוע העבירה וחומרתה; מידת הפגיעה בערך המוגן; גילו של הנאשם; הנסיבות עליהן עמדה ההגנה בטיעוניה; הודאתו המצביעה על נטילת אחריות; היותו נעדר עבר פלילי; האמור בתסקיר שירות המבחן.

לאחר ששמעתי את הצדדים בהתחשב בטיעוניהם, בנסיבות המקרה והעניין ועל פי כל השיקולים הצריכים להחלטה אני קובע כי אלה העונשים שאני משית על הנאשם וזאת ללא הרשעתו בדין:

אני מורה לנאשם לבצע 120 שעות שרות לטובת הציבור על פי התוכנית שהוכנה ע"י שירות המבחן.

בית המשפט מסביר לנאשם ומזהיר את הנאשם, שאם לא ימלא אחרי צו השל"צ מכל בחינה שהיא או יעבור עבירה נוספת, בית המשפט יהיה רשאי לבטל את צו השל"צ ולשפוט אותו מחדש, לרבות הטלת עונש נוסף על העבירה שבגינה ניתן הצו.

הנאשם הביע את נכונותו למלא אחר הוראות הצו.

שירות המבחן יעביר לאישור בית המשפט תוכנית של"צ בתוך 45 ימים.

המזכירות תשלח פרוטוקול הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בת"א, תוך 45 יום מהיום.

במידה וקיימים מוצגים הרי שהם יישמדו, יחולטו, יושבו לבעליהם על פי שיקול הדעת של קצין החקירות.

ככל שהופקד פיקדון בתיק על-ידי הנאשם, יש להחזירו לידיו או לגורם אחר לפי בקשת הנאשם, בהיעדר מניעה על-פי דין.

ניתנה היום, כ"ג אדר א' תשע"ו, 03 מרץ 2016, בנוכחות
הצדדים.